

gere økonomiske vilkår end den gruppe, forslaget vil tilgodese. Vi går ikke ind for at tage fra de fattige og give til de mere velhavende og lidt mindre fattige.

Ministeren afviste i sin tid HKs forslag med begrundelsen, at efterlønsadministrationen ikke burde belastes med specielle overgangsordninger. Men ministeren har i forbindelse med ændringsforslagene end ikke gjort sig den ulejlighed at spørge A-kassernes Samvirke om, hvilke administrative konsekvenser ændringsforslaget om efterbetaling har for de enkelte kasser. Med hensyn til bemærkningerne til ændringsforslagene skal mindretallet i øvrigt udtale sin forundring over, at der til nr. 2 står, at den fælles omregningssats har betydet en indtægtsnedgang på op til 40.000 kr. årligt. Man kan let få det indtryk, at en sådan indtægtsnedgang er det almindelige. I et svar til arbejdsmarkedsudvalget erkender ministeren, at der formentlig er tale om ekstraordinære forhold, og at den gennemsnitlige indtægtsnedgang er skønnet til ca. 10.000 kr. årligt. At slynge tal ud i luften på den måde grænser til grov manipulation.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KrF):

Til § 1

1) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 76, stk. 1, 1. pkt., ændres »7 gange« til: »7,35 gange«.

2) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer: »01. Efter § 115 indsættes som ny paragraf:

»§ 116. En efterlønsmodtager, der i perioden 1. januar 1983–1. januar 1986 har fået foretaget fradrag i efterlønnen på grund af pensionsindtægter, kan få eftergivet en del af dette fradrag, hvis:

- a) medlemmet er gået på efterløn før den 1. januar 1983 og
- b) den omregningssats, der var gældende i medlemmets kasse før den 1. januar 1983, var højere end 63,66 kr. i timen.

Stk. 2. Det beløb, der kan eftergives, er forskellen mellem:

- a) det faktisk foretagne fradrag i perioden 1. januar 1983–1. januar 1986 og
- b) fradraget beregnet på grundlag af den omregningssats, der var gældende i medlemmets kasse før den 1. januar 1983.

Stk. 3. Efterbetaling sker efter personlig ansøgning fra medlemmet. Alle efterlønsmodtagere, der den 1. januar 1983 opfyldte betingelserne i stk. 1, kan indgive ansøgning til medlemmets daværende arbejdsløshedskasse. Efterlønsmodtagere, som er trådt ud af ordningen, eller som er gået på folkepension, kan ansøge om efterbetaling for den del af perioden, de har fået udbetalt efterløn.

Stk. 4. Medlemmet skal i ansøgningen dokumentere størrelsen af den udbetalte pension i perioden 1. januar 1983–1. januar 1986, ellers kan ansøgningen afvises.

Stk. 5. For efterlønsmodtagere, som er omfattet af stk. 1, og som efter 1. januar 1986 får udbetalt pension, der skal fradrages i efterlønnen, skal fradraget fortsat ske på grundlag af den omregningssats, der blev anvendt før 1. januar 1983. Hvis den fælles omregningssats, således som den fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, er højere, anvendes denne sats. Dette gælder, indtil medlemmet træder ud af efterlønsordningen.«

Bemærkninger

På baggrund af det ønske, som det radikale venstre fremsatte under 1. behandling af nærværende lovforslag, foreslår regeringen, at de efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn før 1. januar 1983, og som har haft en indtægtsnedgang som følge af indførelsen af den fælles omregningssats den 1. januar 1983, får dækket dette økonomiske tab. Det drejer sig om efterlønsmodtagere, som har fået foretaget fradrag i efterlønnen på grund af pensionsindtægter.

Regeringen finder det rimeligt, at der ydes en kompensation til de efterlønsmodtagere, som havde indrettet sig på et vist indtægtsniveau i form af en kombination af efterløn og pensionsindtægter, og hvis indtægtsniveau er blevet væsentligt forringet på grund af den fælles omregningssats.

Merudgiften foreslås dækket ved en ekstraordinær forhøjelse af medlemsbidraget på